

* * *

Sən Allah, bir dayan, danışma görək,
Quş kimi çırpınır sinəmdə ürək.

Bu nədir? Gözündən yazıqlıq yağır,
Ta süzmə gəl, məni hey fağır-fağır.

Heç narahat olma taleyim haqda,
Ucalıq gözləyir məni qabaqda.

* * *

Moskvada ədəbiyyat kursları...
Məndə idi çoxlarının gözü də.
Əridirdim aradakı buzları?
Kuznetsovdan dərs alırdım özü də.

İradından duruxsam da, çaşsam da,
Tuş gəlməzdim qəzəbinə, hirsinə...
Çoxlarının dərslərindən qaçsam da,
Gecikməzdim Kuznetsovun dərsinə.

“İncil” qədər xoşlayardı “Quran”ı!
Gün doğmuşdur urusların baxtına;
Allah taala sonalayıb,
Yurarı -
Çıxarmışdı poeziya taxtına.

Bircə dəfə buraxmasa yaxına,
O gün onu pisləyərdi gözəllər.
Neyləsinlər? Şairlərin şahına
Kəniz olmaq istəyərdi gözəllər.

Mən özüm də az qatmadım başını;
Ürəyindən qayğılarım asıldı...
Düşmənləri qıncırdanda dişini,
“Nizaminin kölgəsi”nə qısıldı.

Əridirdik aradakı buzları,
Taniyırdıq yaxşını da, pisi də...
Yadımdadı ədəbiyyat kursları,
Yadımdadı Kuznetsovun dərsi də.

* * *

Qorxuludur dərə, dik! -
Hamı çatıb qaşını.
İstisuya gedirik;
Usuf sürür maşını.

Aşan kimi yoxuşu
Enişi də enirik...
Qada-bala sovuşur,
Qımışırıq, dinirik.

Yox! Tərpənmir dili də,
Qaralayıb qarşımı.
Gəl ki, Usuf hələ də
Susub, sürür maşını.

Yaralayıb yulğunu,
Əzişdirib yovşanı -
Qorxuduruq qırğını,
Hürküdürük dovşanı.

Döyükürəm: “Dağa bax?!
Bozarıbdı bənizi.”
Kimsə dedi: “Sağa bax;
Gur odlayıb dənizi...”

Qoca Xatid

Kimin nəyə meyli var,
Onnan qatır başını.
... Yol gedirik xeyli var;
Usuf sürür maşını!

* * *

Sapsarıdı cığır, iz;
Xəzəl yağır başıma.
Gözləməzdim, belə tez,
Payız çıxar qarşıma...

Oyanıbdı necə də

Həm həsrətim, həm qəmim.

Ta gündüz də, gecə də
Küləklərdi həmdənim.

Yan-yörəmdə dolanıb
Haray-həşir qoparır.
Xəyalımı elə hey -
Uzaqlara aparır.

Yapışaraq qolumdan
Pıçıldayır: "Gəl, gedək!"
Çıxardacaq yolumdan
Deyəsən, məni külək...

Yox! Küləyə qoşulmaq
Yaraşarmı yaşıma?
Onzuz da hara getsəm,
Payız çıxar qarşıma.

* * *

Çatan kimi dərədəki çaylağa
Bir də gördüm kefim-yadım durulur.
... O sərt cığır göy meşəli yaylağa,
Bu çəp cığır Daşbulağa burulur.

Kim deyir ki, qaya kardır, dərə key...
Kim deyir ki, mənim mahnım oxunub?!
Gəlişimə qucaq açan Tərəkey
Mürgüləyən hisslərimə toxunub.

Göz oxşayır min çeşidli hər boya.
Dağdan enib, geniş düzə çıxıram;
Duyduğumu ürək adlı torbaya,
Gördüyümü yaddaşıma yazıram.

Unutmuşam bütün ağrı-acını;
Nə olsun ki, girən yoxdu qoluma...
Külək özü sıgallayır saçımı,
Günəş özü nur çiləyir yoluma...